

den i anden Maaned fortjente Løn og saa fremdeles, saaledes at Lønnen for den sidst udløbne Maaned stadig henstaar hos Husbonden indtil Tjenestens lovlige Ophør.

Er ingen Aftale truffet om Lønnens Størrelse, kan Medhjælperen kræve et saadant Vederlag, som paa det Sted, hvor Tjenesten udføres, er sædvanligt for Medhjælperen i lignende Stilling.

Er anden Aftale ikke truffet, anses to Tredjedele af Lønnen for et Helaar som Løn for Sommerhalvaaret og to Tredjedele af Lønnen for Sommerhalvaaret som Løn for dettes tre sidste Maaneder.

Ophører Tjenesten før det fastsatte Tidspunkt, har Medhjælperen Krav paa Vederlag i Forhold til den Tid, hvori han har tjent. Har Medhjælperen været fraværende fra Tjenesten i Tjenestetidens Løb, og Fraværelsen ikke skyldes hans Sygdom (jfr. dog § 13) eller lovhjemlet Ferie, taber han Retten til en forholdsmæssig Del af Lønnen.

§ 10.

Husbonden er pligtig at holde Medhjælperens paa Tjenestestedet værende Ejendele forsikrede mod Ildsvaade indtil et Beløb af 500 Kr. I Undladelsestilfælde hæfter han selv for Erstatningssummen indtil dette Beløb.

§ 11.

Bliver Medhjælperen syg i Tjenestetiden, er Husbonden i alle Tilfælde pligtig til, saa længe Tjenesteforholdet bestaar, at drage Omsorg for hans Pleje.

For saa vidt Husbonden ikke ønsker at beholde den syge i sit eget Hus, er han berettiget til at indlægge ham paa et offentligt Sygehus; derimod kan han ikke uden Medhjælperens Samtykke ladé ham anbringe andet Steds.

En Medhjælper, som er syg og sengeliggende, maa ikke, selv med eget Samtykke, flyttes, saafremt Flytningen kan medføre Fare for hans Helbred eller for Smittes Udbredelse. Hvis en Husbond i Strid med denne Regel har flyttet en syg Medhjælper ud af Huset og derved bevirket Forværring i hans Tilstand, bliver han pligtig at bære alle derved forvoldte Omkostninger, medmindre han til Støtte for sin Handlemaade har haft Lægeerklæring for, at Flytningen var farefri eller nødvendig for Medhjælperens egen Skyld, eller han under Ulykkes- eller Sygdomstilfælde, som han med Føje kunde gaa ud fra ikke tillod at afvente en Læges Tilkaldelse, har med tilbørlig Forsigtighed bragt Medhjælperen til et offentligt Sygehus.

§ 12.

Paaføres der Medhjælperen en Legemsskade eller Sygdom som Følge af utilbørligt Forhold fra Husbondens Side, skal han bekoste Helbredelsen og kan desuden tilpligtes at give Medhjælperen Erstatning for det Næringstab, som han lider, efter at Tjenesten er ophørt.

§ 13.

Paadrager Medhjælperen sig en Legemsskade eller Sygdom ved eget utilbørligt Forhold, er Husbonden pligtig at yde ham Kost og Logis, for saa vidt og saa længe han er i Husbondens Hus, men derimod ikke Kostpenge, naar han ikke mere er i